

Stare

Ovidiu Cornilă

ca o octavă freamătă gândurile
la început de octombrie:

nori grei de toamnă plâng poeme
despre pielea ta, despre părul tău
liber în vânt,
frenetic tango de altădată...

ochii tăi îi caut la răsărit:
îi pot atinge, pentru că ei vorbesc,
ascund și ard...

în mansardă, frunzele susură uverturi;
mă respiră și din ele înțeleg
culoarea
din care mi-ai desenat
primul sentiment...

și-ntr-un ungher de vis
șuieră vântului singur,
mă zboară cu el și mă așterne
la porțile cuvântului tău...

tainic și în liniște,
ca un început de octombrie
ne aduce aminte timpul...